

Р Е Ш Е Н И Е
№ 100
гр.Перник, 16.05.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и шести април през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 124/2013г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от К.С.С.,*** против Заповед № Ц-0076 от 05.02.2013г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-028 от 27.02.2013г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която се отказва отпускането на еднократна помощ за инцидентно възникнали нужди.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт. Излагат се доводи, че за овладяване на здравословен проблем е необходимо закупуване на скъпо струващи медикаменти, които не са по силите ѝ и е необходима незабавна оперативна намеса изразяваща се в премахване на жлъчката, тъй като показателите са влошени и здравословното състояние не може да се владее само с тези лекарства. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник, чрез процесуалния си представител взема становище за неоснователност жалбата и моли атакуваната заповед като правилна и законосъобразна да бъде оставена в сила.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред на оспорване, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх. № Ц-0076 от 09.01.2013г. подадена от К.С.С.*** до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник. С нея е поискано отпускането на еднократна помощ за инцидентно възникнала нужда от заболяване. Към искането са приложени експертно решение на ТЕЛК, амбулаторни листа, епикриза и фактури.

В административната преписка е приложен социален доклад изготвен от служители на дирекция социално подпомагане, от който е видно, че във връзка с искането на жалбоподателката е извършена проверка. Констатациите на проверяващите

са, че жалбоподателката от няколко години страда от жлъчно коремна болест, но към настоящия момент няма инцидентна необходимост от лечение. Заболяванията са хронични и се лекуват медикаментозно, поради което е предложено да се направи отказ от подпомагане.

Със заповед № Ц-0076 от 05.02.2013г. Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник е отказал отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, поради липса на инцидентно възникнали нужди.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД "СП" – гр.Перник, който с решение № РД01-028/27.02.2013г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като няма неочаквано възникнали потребности.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на чл. 16 от ПП на ЗСП. Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е издаден в писмена форма и има необходимите реквизити посочени в чл. 59 от АПК, но това не е достатъчно условие да се приеме, че е законосъобразен. За да се достигне до издаване на отказ за отпускане на помощ за подпомагане административния орган следва да проведе административно производство, в което да установи по безспорен и категоричен начин дали за молителят е възникнала инцидентна и неотложна нужда от подпомагане и дали молителят отговаря на условията разписани в чл. 12 от ЗСП, както и дали същият може сам чрез свои средства да се справи с възникналия проблем. От приобщените по делото доказателства се установява, че е подадена молба-декларация на 09.01.2013г., ведно с два броя амбулаторни листи и фактура, които са релевантни за случая. В молбата е посочено, че помощта се иска "за инцидентна нужда от заболяване" без каквито и да било уточнения. В оспорената заповед не е посочен вида на здравния инцидент, с оглед на който е била формирана преценката на административния орган. Настоящия състав приема, че подаденото заявление, с което е сезиран органа е общо и неясно формулирано и в нарушение на чл. 30, ал. 2 от АПК административният орган не е уведомил заявителя да отстрани недостатъците на искането, за да може да има яснота относно обстоятелствата, които подлежат на установяване. Този извод се налага, защото от представените амбулаторни листа пред органа и пред съда може да се направи обоснован извод, че се касае за оперативна намеса, а от представените фактури, че се иска помощта за закупуване на скъпо струващи медикаменти. Лицето, извършило социалния доклад и за което няма данни, че притежава познания в областта на медицината е направило констатация "няма инцидентна необходимост от лечение, заболяванията са хронични и се лекуват медикаментозно от години" и вече веднъж със заповед № Ц-443 от 01.06.2012г. била отпусната еднократна помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП. На практика в социалния доклад също не е изяснен въпроса за какво е поискана помощта. Това наред с посочените по-горе доводи е достатъчно да се приеме, че акта е постановен при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на чл. 35 от АПК

без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. След като става въпрос за здравето на човека, което право е въздигнато и прогласено от Конституцията на Република България и следва да е водещ приоритет на всяка институция, която разполага с правомощия да подпомага хората не може да се подхожда формално и привидно да се спазва разписана процедура. За законосъобразното приключване на казуса са се налагали специални знания в областта на медицината, а съгласно чл. 49 от АПК органът е разполагал с възможността да назначи и експерт, който да даде заключение в тази сфера или да поиска становището на лекуващия лекар, но това не е сторено. На настоящия етап чрез назначаване на експертиза не би могло да се отстранят констатираните недостатъци в искането, с което е сезиран органът. На следващо място, но не по значимост следва да се акцентира, че липсват доказателства от които да е видно, че органът е направил социална анкета. Тази анкета не е самоцелна, а се прави при постъпила молба за еднократна помощ и тя трябва да даде отговор на въпросите дали е инцидентно възникнала необходимост от изброените в чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП; какви доходи по смисъла на пар. 1, т. 9 от ПП на ЗСП има лицето, искащо такава помощ; какво имущество притежава и дали е реална възможност то да реализира доходи от него; има ли задължени по закон лица да издържат искащото помощ лице или семейство и имат ли тези лица реалната възможност да изпълняват това свое задължение. За разлика от другите видове социални помощи по чл. 12, ал. 1 от ЗСП-месечни и целеви, по отношение на еднократните, законът не предвижда специални и допълнителни изисквания за отпускането им, извън тези, посочени в общата разпоредба на чл. 13, ал. 2 във вр. с чл. 12, ал. 2 от ЗСП. От изложеното се налага изводът, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на българските граждани, семейства и съжителстващи лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по чл. 140 от СК да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности, може да се отпуска веднъж годишно със заповед на директора на ДСП или упълномощено от него длъжностно лице еднократна помощ до петкратния размер на гарантирания минимален доход, определен от Министерския съвет с акт по чл. 9, ал. 2 от ПП на ЗСП. Въз основа на изложеното до тук настоящия състав приема, че е налице съществено нарушение на административно производствените правила, което е достатъчно основание за отмяна на атакувания акт в условията на чл. 145, т. 2 и т. 3 от АПК.

Съгласно чл. 142, ал. 2 от АПК следва да се вземат в предвид и представените, приети и неоспорени в хода на съдебното производство доказателства, а именно амбулаторен лист № 7 от 18.04.2013г. и направление за хоспитализация от 06.03.2013г. за планов прием по клинична пътека № 33 по МКБ К80.1 и МКБ К 29.1 с диагноза камъни на жлъчния мехур с друг “холецистит” и други остри гастрити. Следва да се приеме даденото медицинско направление от лекаря, за необходимо и доказано (неоспорено) и от същото се установява влошеното здравословно състояние. Въз основа на това се приема, че в случая става въпрос за влошено здравословно състояние на молителката и за оперативна намеса, което предполага, че помощта е поискана за медицинско лечение.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно. При прилагането на чл.16 от ПП на ЗСП е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна

възможност и изложените мотиви следва да ясни и недвусмислени защо тази помощ не се отпуска. В тази връзка е и императивната норма на чл. 13, ал. 3 от ЗСП. След като административния орган не е определил предмета на искането, с което е сезиран всички последващи негови действия са незаконосъобразни. Налице е и пълна липса на мотиви, което е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на заповедта, доколкото е опорочено изискването на чл. 13, ал. 3 от ЗСП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което съществено засяга правото на защита на адресата, възпрепятства съдебния контрол и обуславя незаконосъобразност на акта.

Преценката дали да отпусне помощ или не е предоставена на административния орган, поради което се налага отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК и връщане делото като преписка за ново произнасяне по молба декларация вх. № Ц-0076 от 09.01.2013г. подадена от К.С. *** с указание административния орган на първо място да определи предмета на искането, с което е сезиран. Ако приеме, че се касае за искане за отпускане на еднократна помощ за закупуване на медикаменти-лекарства административния орган следва да прецени налице ли е инциденто възникнала нужда и винаги ли едно хронично заболяване изключва наличието на инцидент по чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП. Обстоятелството, че е била издадена Заповед № Ц-443 от 01.06.2012г. на Директора на ДС"Перник" по никакъв начин не преклудира сега поисканата помощ, най-малкото, защото от нея не е видно да е отпусната помощ. Ако се установи, че искането касае помощ за оперативно лечение следва да се изясни дали медицинско лечение се обхваща от Национален рамков договор 2012г. за медицинските дейности, респ. дали попада в Наредба № 40 от 24.11.2004 г. за определяне на основния пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК и в обхвата на Постановление № 5 на МС от 10.01.2013 г. за приемане на обемите и цените на медицинската помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от Закона за здравното осигуряване за 2013г., както и дали лечението се поема от бюджета на НЗОК или се дължи заплащане от лицето, какви консумативи са необходими и същите от кого следва да бъдат заплатени и дали лицето е здравно осигурено като преценката на органа ще обуслови и разрешаването на проблема.

При така изложеното по-горе заповед № Ц-0076 от 05.02.2013г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която на К.С.С.,*** е отказана еднократна помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП следва да се отмени като незаконосъобразна, а делото като преписка да се изпрати на органа за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № Ц-0076 от 09.01.2013г. от К.С.С. при спазване на дадените указания.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № Ц-0076 от 05.02.2013г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която на К.С.С.,*** е отказана еднократна помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП.

ВРЪЩА на административния орган делото като преписка за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № Ц-0076 от 09.01.2013г. от К.С.С.,***.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/